

העם

שהמנהיגים

יילכו ראשונים

שעה שהמימשל של נשיא ארצות-הברית, ריצ'ארד ניקסון, הוטל כל כך לסיים את ה- מלחמה במזרח-התיכון, כשראשו בטוחים שיש בידם כל הפתרונות וכל התשובות לכל הבעיות, אין הם יודעים עדיין כיצד לסיים את המלחמה שלהם — זו המתנהלת בווייטנאם.

השבוע העלה מדינאי אמריקאי הצעה גאונית לסיים מלחמת וייטנאם. היה זה ה- סניאטור הדמוקרטי מדרום דאקוטה, ג'ורג' מקגוברן, הרץ למינוי מטעם מפלגתו כמוע- מד לבחירות לנשיאות ארצות-הברית. מק- גוברן, מראשי מחנה היונים בארצות-הברית, הצהיר באסיפת סטודנטים כי אם לא תבטל ממשלת ארצות-הברית את חוק גיוס החו- בה, יציע בסניאט הצעת תיקון לחוק.

לפי הצעה זו, אמר מקגוברן, יחויבו כל מנהיגי ארצות-הברית להשתתף בסיוע

המפה של גאלאגר*
הכסף יקנה שלום

במלחמה בה נלחמים חיילי ארצות-הברית. החל בנשיא, וכלה בראשי המשות, יחויבו כולם להשתתף במלחמה בחזית עצמה ולא בעורף.

מקגוברן אמר כי הוא מכיר אומנם במג- בלות הגיל והכוסר הגופני הלקוי של ה- מנהיגים, אבל "ישנם דברים מסוימים ש- המבוגרים יכולים עוד לעשות בחזית — כמו, למשל, לנוע בראש היחידות בשדות- המוקשים!"

והי הצעה הטובה לא רק לארצות-הברית. לוא היו חוקים דומים מתקבלים גם במצ- רים ובנישאל, היו מנהיגי שני הצדדים מנפ- נפים פחות בהרבות ומגלים יותר גמישות משהם מגלים עתה כדי לקרב את השלום.

ראש-הממשלה

הטרנספורמציה

של גולדה

פעם אחת, לכל אורך ביקורו של שר- החוץ האמריקאי ויליאם רוג'רס בישראל, כמעט ונגרמה תקרית דיפלומטית. חוללה אותה דווקא ראש-הממשלה, גולדה מאיר. היה זה בפגישה הראשונה של רוג'רס עם גולדה ושירי הממשלה הבכירים. גולדה וה-

* השמחים המוצעים לפירוז, מקווקוים.

גרישה פייגין

קוראות "מתי יהיה אבוטבול פייגין?", ממ- שיך להיות סמל המאבק לעליית יהודי ברית-המועצות, גם ובעיקר בעיני עצמו. כל נסיון להסיר מעליו את עטיפות ה- סיסמאות, התעמולה והאידיאולוגיה, ולגלות מתחתן את האדם — את האיש שזכה אחרי

יך נראית הצגת חשפנות בברית- המועצות? מעלים על הכמה טרקטור, ומפרקים אר- תו לחלקים. שלושה חודשים אחרי שעלה לישראל, למשיך העולה המפורסם ביותר שעלה ל-

הפנתרים השחורים" (שמאל) הפכו אותו לסמל ההעדפה של המימסד — כיצד רואה הוא אותם

מאבקים קשים ונואשים להגשים את חלום חייו ולחיות בארץ שהכיר אותה רק ב- דמיונו — נתקל בחומה של נוקשות. שאלה: גרישה, מה הדבר שנתקלת בו בארץ, השונה בתכלית מהתדמית שהיתה לך לגביו?

אחרונה מברית-המועצות, גרישה פייגין, להיות הטרקטור שבבריתה המצוטטת לעיל. העולה מריגה, ששמו הפך למושג המייצג את העלייה הרוסית החדשה, כמו בעיני הפנתרים השחורים, שהציגו את שמו מול השם "אבוטבול" בכרזות בהפגנותיהם ה-

תשובה: אני בקי בתולדות העם העב- רי והציונות. הכרתי גם שם את החיים ה- פוליטיים בארץ. מה שזיעזע אותי מאז עלי- תי לארץ, זה כשראיתי את הקיבוצים. נד- המתני מעולם לא חשבתי שהרמה התר- בותית שלהם כל כך גבוהה. לכל קיבוצניק יש בספרייה הפרטית שלו יותר ספרים מ- אשר יש למלומד רוסי ממוצע. גם ירושלים הפתיחה אותי לטובה. כשביקרתי בה, רא- יתי שהיא הרבה מעבר למה שחשבתי. או, למשל:

שאלה: מה הדבר הראשון שקנית ב- כספך הפרטי, כאשר עמדת מול האפשרות לקנות בחנות כל מוצרי-מותרות שתרצה? תשובה: "קניתי תליון עם מג'ודי... אחרי-כך קניתי גם ספרון קטן על הכותל ה- מערבי."

הפסיביל נאשך

פסיביל פייגין, שהחל עם עלייתו של גרישה לארץ, עדיין בעיצומו. "ב- רוסיה", אומר גרישה עצמו, "הכניסו אותי בכוח לבית-משוגעים. כאן העם ישגע אותי. אני מפחד שאכנס בסוף כאן לבית-משוגעים. כל ישראל אוהבים אותי. אני לא יכול ללכת ברחוב או להיכנס לבית-קפה. כל אחד רוצה שאשתה עימו כוסית קוניאק. כולם מכב- דים ומנשקים אותי. ברוסיה לא שתיתי בכ- לל אכזהוול. כאן אני צריך לשתות קוניאק כל היום."

גרישה, לבוש עדיין בחליפות שהביא עימו מברית-המועצות, מתגורר כיום בחור- ש- העמיו לרשותו במעון העולים ביפו (עם טלפון). לכאורה הוא נמצא במעמד של תל- מיד באולפן לעברית. למעשה הוא כבר יושב על תקן של עסקן. עיסוקיו הציבוריים ה- רבים מונעים ממנו את האפשרות ללימודי עברית סדירים.

בשלושת החודשים שהוא בארץ ביקר פעמים ספורות בלבד באולפן. באחד הביק- רים הודיע: "אני לא יכול ללמוד עברית בצורה כזאת. עם עוד כל כך הרבה אנשים בשיעור". הוא ניסה לשכנע את מורתו ב- אולפן, לאה פארי, שתלמד אותו עברית ב-

העסקו גרישה פייגין ליד בניין ה- ועד הפועל של ההסתדרות, שם חתם על הסכם, לפיו יערוך מסע הרצ- יות בקיבוצים ובמוסדות, בשפה הרוסית.